

Ἦτο φαίνεται γεγραμμένον ὁ Μαξιμος νὰ φέρῃ καθ' ὅλον του τὸν βίον κοσμήματα μὴ ἀνήκοντα εἰς αὐτόν. Μετὰ τὸ βραχιόλιον, τὸ δακτυλίδιον, ἀλλ' ὅποια διαφορὰ.

Τὸ πρῶτον τῷ ἀνεμίμησε δυσάρεστα συμβάντα, ἐνῶ τὸ δεύτερον ἦτο σχεδὸν ὑπόσχεσις.

Ἡ κόμησσα Γιάλτα ἐμπιστευομένη πρὸς αὐτὸν τὸν δακτύλιον δὲν εἶπε τίποτε περὶ ἀποδόσεως καὶ ἠλπίζεν ὁ Μαξιμος ὅτι θὰ τῷ ἐπέτρεπε νὰ τὸν φυλάξῃ. Σχεδὸν ἐξελάμβανεν ὡς ἐρωτικὸν δῶρον τὸ φυλακτῆριον τοῦτο, εἰς τὸ ὅποιον ὤφειλεν ἡ κυρία Πιριὰκ νὰ ὑπακούσῃ.

Ἡ φαντασία του συχνάκις ἐπλαττε τοιαῦτα ὄνειρα.

Ἐν τούτοις ἐβιάζετο νὰ πληροφορηθῇ τὴν λύσιν τῶν αἰνιγμάτων, τὴν ὁποίαν εἶχε βεβαίως ἐκεῖνος ὁ μικρὸς Γῶγος.

Διὰ νὰ τύχῃ τῆς εὐμενείας τῆς κομήσης ἐπρεπε ν' ἀρχίσῃ ἐκτελῶν τὰς διαταγὰς τῆς μετὰ ζήλου καὶ εὐφροσύνης καὶ πρὸς τοῦτο παρεσκευάζετο, ἐνῶ ἔβαινον ἐκεῖ.

Ἐφθασεν εἰς τὴν γωνίαν τοῦ μπουλθάρ Μαλέμπ καὶ τῆς ὁδοῦ Καρδινὲ καὶ κατῆλθεν ἐκ τῆς ἀμάξης του ἵνα εἶνε ἐλευθερότερος εἰς τὰς κινήσεις του.

Εὐρην εὐκόλως τὴν πλαιάν οἰκίαν ὅπου εἶχεν ἔλθει καὶ ἄλλοτε καὶ εἰσῆλθε μὲ βῆμα ἀποφασιστικόν.

Διὰ τῆς ὑκλωτῆς θύρας τοῦ θυρωρείου ὁ Μαξιμος διέκρινε τὴν κυρίαν Πιριὰκ ἐργαζομένην εἰς κέντημά τι.

Ἦνοιξε τὴν θύραν χωρὶς νὰ ἀτυπήσῃ.

Ἡ κυρία Πιριὰκ τὸν ἀνεγώρισεν ἀμέσως καὶ ἠγέρθη ζωηρῶς, ὡσεὶ θέλουσα νὰ τῷ ἐμποδίσῃ τὴν εἴσοδον.

— Κυρία, εἶπε χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἡκίστα ἐνθαρρυντικὴν ταύτην ὑποδοχὴν, σὰς παρακαλῶ νὰ συγχωρήσῃτε τὴν ἀδιακρίσιν μου, ἀλλ' ἦλθα τόσαις φοραῖς τόρα διὰ νὰ ἰδῶ τὸν Γῶγον καὶ δὲν εἶχατε ποτὲ τὴν καλοσύνην νὰ μὲ δεχθῆτε. Σήμερα καὶ γὰρ παραβιάζω τὴν ἀπαγόρευσιν διὰ λόγους, τοὺς ὁποίους θὰ σὰς ἐξηγήσω ἂν θέλετε νὰ μ' ἀκούσετε.

Ὁ Μαξιμος ἐξεφράζετο καθαρώτατα. Ἐπεθύμει νὰ δείξῃ εἰς τὴν κυρίαν Πιριὰκ ὅτι δὲν ἦτο τόσο ἀγαθός, ὡστε νὰ τὴν ἐκλαμβάνῃ ὡς ἀληθῆ θυρωρόν. Ἐμάντευσεν τὸν σκοπὸν του καὶ ἀπήντησε ταπεινῶς.

— Καλέ μου κύριε, ἀπατάσθε, τῷ εἶπε. Καθένας ἔμπορεῖ νὰ ἐμβῇ εἰς τὸ θυρωρεῖόν μου καὶ ἂν δὲν εἶδατε ἀκόμη τὸ παιδί μου, φταίει ὁ ἰατρός ποῦ δὲν ἐπιτρέπει νὰ βλέπῃ κανένα. Ἦτανε πολὺ ἄρρωστο καὶ εἶνε ἀκόμη.

— Καὶ ὅμως εἶνε πολὺ καλλίτερα, τὸ ζέω, καὶ ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ ἀντισταθῆτε νὰ τοῦ ὁμιλήσω.

— Λυπούμαι πολὺ ὅτι θ' ἀρνηθῶ, διότι ὁ μικρὸς ἤθελε ἔχει πολὺ νὰ σὰς ἴδῃ. Ἄλλως τε καὶ ἡ ἐπίσκεψις σας μὰς τιμᾷ πολὺ, ἀλλὰ εἶνε ἀδύνατον. Ὁ Γῶγος δὲν εἶνε εἰς κατὰστασιν νὰ μιλήσῃ ἀκόμη.

— Οὔτε καὶ μὲ τὴν κυρίαν κόμησσαν Γιάλτα;

Ἡ χήρα Πιριὰκ ἠσθάνθη ἐλαφρὰν φρικίαν μὴ διαφυγοῦσαν τὸ προσεκτικὸν βλέμμα τοῦ Μαξιμου, ἀλλ' ἀπεκρίθη ἀνευ δυσκολίας·

— Ἡ κυρία αὐτὴ βεβαίως δὲν θὰ ἔλθῃ ἐδῶ, ἂν καὶ ἐνδιαφέρεται πολὺ διὰ τὸ ταλαίπωρό μου τὸ παιδί, ἀλλὰ καὶ ἂν ἤρχετο θὰ τῆς τὸ ἐζητοῦσα χάριν νὰ μὴ ἀπαιτηθῇ νὰ τὸ ἴδῃ.

— Ἐκείνη δὲν θὰ ἔλθῃ βέβαια, καὶ δι' αὐτὸ μ' ἔστειλεν ἀντ' αὐτῆς.

— Δὲν ἐγνώριζα ὅτι ἔχετε τὴν σχέσιν τῆς.

— Μόλις πρὸ μιᾶς ὥρας τὴν ἀφῆκα, καὶ μὲ παρεκάλεσε νὰ ἰδῶ τὸν Γῶγον, καὶ μάλιστα νὰ τὸν πάρω εἰς τὸν περίπατον!

Ἐπεταὶ συνέχεια.

Αἴσιπος

J. J. AVIAS

Ἡ ΤΥΦΛῆ ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΣ

Πυκνὴ ομίχλη ἐγείρεται βαρέως ἀπὸ τῶν ὄχθων τοῦ ποταμοῦ, ἐπιμηκύνεται καὶ ἐλισσομένη ὡς ὄφις γιγαντιαῖος, περισφιγγεῖ μὲ τοὺς εὐρεῖς αὐτοῦ δακτύλου ἔς τοὺς προμαχῶνας, ὅπου ἡ φωνὴ τῶν φρουρῶν ἀντηχοῦσα κατὰ διαλείμματα, ἐκλείπει βαθμηδὸν καὶ σβέννυται. Ἡ πόλις κοιμᾶται· τὸ βασιλικὸν παλάτιον ὑπνώττει ἐπίσης, μὲ τὴν κεφαλὴν κεκρυμμένην ὑπὸ τὰς πτυχὰς πελωρίου μελανοῦ νέφους.

Αἱ πυραὶ καὶ τὰ φῶτα εἶνε ἐσβεσμένα, αἱ θύραι τῶν οἰκιῶν κεκλεισμέναι, αἱ πλατεῖαι καὶ αἱ ὁδοὶ ἔρημοι. Ἡ πνιγρὰ θερμότης, ἥτις ἀνέρχεται μετὰ τῆς ομίχλης εἰς νοσώδεις ἀναθυμιάσεις ἀπὸ τῆς γῆς, ὑγρὰς ἔτι ἐκ τῆς καταιγίδος, διαχύνεται ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ καὶ βαρύνει τὰ στήθη τῶν κοιμωμένων κατοίκων, πληροῦσα τὰ ὄνειρά των μὲ τ' ἀπεχθῆ ἰνδάλματα καὶ ἐφιάλτου. Πανταχοῦ σιὰ, πανταχοῦ σιωπὴ, τὴν ὁποίαν μόλις διαπερᾷ πού καὶ ποῦ στεναγμὸς ἢ ἀόριστος γόος.

Καὶ αἴφνης, διασχίζουσα τὴν νυκτιαν σιγὴν, ἀντηχεῖ παρατεταμένη κραυγὴ· εἶτα ἡ θρηνώδης φωνὴ τῶν κωδῶνων, αἱ προσκλήσεις εἰς τὰ ὄπλα, ὁ θόρυβος πλήθους ἐκπεπληγμένου. Τὴν πόλιν ἀπασαν πορφυροῖ ἡ ἀντανάκλασις θαμβούσης πυρᾶς· καὶ ἐκεῖ ὑψηλὰ, ἐπὶ τοῦ ἀπεράντου ὄγκου τοῦ βασιλικοῦ παλατίου, φοβεραὶ ὄψεις ὄψεων τεραστίων, φανταστικῶν δρακόντων, ὑδρῶν μὲ κεφαλὰς πολυπλασιαζομένων, παρεμπλέκουσι τοὺς πύργους, ἐρπουσι κατὰ μῆκος τῶν τοίχων, καὶ κινουσι τὰς πτέρυγας ἐν κατὰκλυσμῷ σπινθήρων. Πυρκαϊά! Ἄνεμος αἴφνης διῶς ἐγερθεὶς, συστρέφει τὰ αἵματόνευτα νέφη καὶ ὑφοῖ πρὸς τὸν αἰθέρα τὸν μελανὸν καπνόν, ὃν διασχίζουσι πύριναι σπειροειδεῖς.

1. Ἐν τῷ μυθιστορηματι τούτῳ, κατὰ τυπογραφικὴν ἀδελφίαν παρεσιέρρησαν τὰ ἐξῆς λάθη: Ἐν σελίδι 213, στήλη δευτέρα, στίχῳ τρίτῳ: Καὶ ἄρ' ἀντὶ καὶ ὅμως κατὰ τὴν ἀνεμοζάλην, ἀντὶ κατὰ τῶν ἀνεμομύλων.

Ἀπερίγραπτος ἐπικρατεῖ σύγχυσις. Γυναῖκες ἡμίγυμοι ἐκφεύγουσι τοῦ ἀνακτόρου καὶ τρέχουσιν ἐξηγριωμένοι μὲ ἀτακτον κόμην, στρατιῶται καὶ θεράποντες ὁρμῶσι πρὸς ἐπίσχεσιν τοῦ κακοῦ, μυρία διασταυροῦνται διαταγαί, καὶ ἐφ' ὅλων τούτων ἀντηχεῖ ὁ τριγμὸς τῆς πυρκαϊᾶς, ὁ κρότος τῶν καταρρεόντων τοίχων, τῶν συντριβομένων δαπέδων, τῶν συστρεφόμενων σιδήρων καὶ τῶν δοκῶν. Εἶτα, κατισχύσασα ὅλου τοῦ θορύβου, ἀντηχεῖ ἀπελιπὴ ἀνακραυγὴ, ὑπὸ μυρίων ἐπαναληφθεῖσα στομάτων: Ἡ βασιλοπούλες! Ἡ βασιλοπούλες!

Ἐφ' ὑψηλοῦ πύργου, ἐν τῇ ἀριστερᾷ τοῦ ἀνακτόρου πύργου, ἐν μέσῳ τῶν φλογῶν, αἵτινες ὡς γλώσσαι ἐρυθραὶ λείχουσιν ἤδη τοὺς τοίχους, ἐπιφαίνονται αἱ τρεῖς βασιλόπαιδες, ἐκτείνουσαι τοὺς βραχιόνας καὶ διὰ παρατεταμένων θρήνων καλοῦσαι εἰς βοήθειαν. Δὲν σέβονται πλέον ἢ περὶ τοῦ ἐπείγοντος κινδύνου, καὶ πᾶσαι αἱ προσπάθειαι τῶν ἐργατῶν στρέφονται πρὸς τὸ μέρος τοῦτο. Ταχέως αἱ κλίμακες! βοήθειαν! Τιμὰ καὶ πλοῦτη εἰς τὸν σώσθη τὰς ἡγεμονίδας!

Πλὴν αἱ ὑποσχέσεις πᾶσαι ἀποβαίνουσιν εἰς μάτην. Μόλις αἱ κλίμακες ἐγγίζουσι τοὺς τοίχους καὶ οἱ τοῖχοι καταρρέουσι. Μίαν μόνον ἐδυνήθησαν νὰ τοποθετήσωσιν ἐπὶ τοῦ πύργου· ἀλλὰ περὶ αὐτῆς κυματίζουσιν ὑπὸ τοῦ ἀνέμου σημαῖαι πυρός, ἐρυθραὶ ἀρπάγαι, ἔτοιμα νὰ συλλαβῶσιν ὡς κακοποιὰ πνεύματα, καὶ νὰ καταστρέψωσιν, ὃν τινα ἤθελεν ἀποτολήσει τὴν ἀνάβασιν. — Μίαν τῶν θυγατέρων μου ὡς σύζυγον, εἰς ἐκεῖνον ὅστις θὰ τὰς σώσῃ! » λέγει ὁ βασιλεὺς. Ἄλλ' οὔτε βαρῶνοι, οὔτε ἱππῶται, οὔτε στρατιῶται ὑπερήφανοι, οὔτε ὑπηρέται ἀφωσιωμένοι, τολμῶσι πλέον νὰ ψηφίσωσι τὸν βέβαιον τοῦτον θάνατον, καὶ ἐκεῖ ὑψηλὰ ἐπὶ τοῦ πύργου, αἱ τρεῖς βασιλόπαιδες, μὴ ἐλπίζουσαι πλέον εἰς βοήθειαν, ὑφούσι τὰ ὄμματα πρὸς τὸν οὐρανόν, σταυροῦσι τὰς χεῖρας καὶ προσεύχονται. Ἄλλ' ἐξαίφνης κραυγὴ μεγαλύτερα καὶ διαρκεστέρα τῶν ἄλλων, κραυγὴ φόβου συγχρόνως καὶ ἐλπίδος, ἐγείρεται πρὸς αὐτάς, ἐπὶ τῇ θέᾳ ἀνδρὸς ἀγνώστου, ὅστις ἀναρριχάται μεθ' ὑπερφυοῦς εὐστροφίας τὴν σιδηρᾶν κλίμακα, τὴν ἐστηριγμένην ἐπὶ τοῦ πύργου.

Δεκακισχίλια στήθη πνευστιῶσιν ἐξ ἀγωνίας καὶ ἀπαντα τὰ βλέμματα ἀκολουθοῦσι τὴν παράτολμὸν του προσπάθειαν· καὶ ἤδη τὸν βλέπουσι σχεδὸν εἰς τὸ ὕψος τοῦ πύργου. Εἶνε ὑπερφύων ἱππότης, ὑψηλός, νευρώδης, φωτιζόμενος ὑπὸ τῶν φλογῶν καὶ σείων περὶ τὴν κεφαλὴν ὄγκον μελανῆς κόμης. Ἰδοὺ τέλος, ἐφθασεν. Ἄλλ' αἱ βασιλόπαιδες εἶνε τρεῖς καὶ δὲν δύναται νὰ σώσῃ ἢ μίαν καὶ μόνην. Ἐκείνη ἦν θὰ σώσῃ ἔσται σύζυγός του· ἐκλέγει τὴν ὠραιοτέραν, τὴν πρωτότοκον. Πεφορτισμένος διὰ τοῦ βάρους τῆς ὀλισθαίνει καὶ σῶος φθάνει εἰς τὴν γῆν.

Ἄλλα πάραυτα ἀρχίζει ἐκ νέου τὴν ἀνάβασιν, καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἢ τὸλμῃ του εἶνε ὑπεράνθρωπος, διότι ὀλόκληρος ὁ πύρ-

γος καίεται και αὐτὸ ἀπομένον ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἡγεμονίδες φαίνονται ἀπωλοῦται. Πλὴν ἔτι ἀπαξ φθάνει μέχρις αὐτῶν· πάλιν λαμβάνει εἰς τοὺς βραχιόνάς του τὴν ὠραιότεραν καὶ τὴν σώζει. Οὐδὲν φαίνεται ἀδύνατον εἰς τὸν τολμητῆρα καὶ διὰ τρίτην φοράν ὄρμηξ, ἐν ᾗ ἡ βασιλόπαις, ἡ μένουσα μόνη ἐπὶ τοῦ πύργου, ἡ νεωτέρα τῶν τριῶν, τῷ κάμνει σημεῖον νὰ μὴ ἀναβῆ, διότι θάνατος τὸν περιμένει. Καὶ ἐν τούτοις, ἰδοὺ ἀνῆλθε παρ' αὐτῆς, καὶ τὴν λαμβάνει εἰς τὰς ἀγκάλας του, φαίνεται δ' ὅτι ὀλίγον τὸν βαρύνει, διότι εἶνε πολὺ μικρὰ, πολὺ ἰσχνή, ἡ τρίτη βασιλόπαις, ἡ ὀλιγώτερον ὠραία· ὁ πύργος κλονίζεται ἤδη, ἡ κλίμαξ ταλαντεύεται, καὶ καθ' ἣν στιγμὴν πατώσιν ἐκεῖνοι τὴν γῆν, ὁ τοῖχος κκταρρέει μετὰ μεγάλου πατάγου. Ἡ μικρὰ βασιλόπαις ἐσώθη, ἀλλ' ἔτυψε τὸν θραυαλέον ἄγνωστον δοκός, καὶ οἱ ὑπηρετῆται τοῦ παλατιοῦ τὸν ἀπήγαγον ἀναισθητὸν εἰς τὰς ἀγκάλας των.

* *

Παρήλθον ἐβδομάδες τινὲς ἔργαται ἀπειροπληθεῖς, ἐργαζόμενοι ἀκαταπαύστως ἡμέρας καὶ νυκτός, ἐπκνήγειραν, ὡς διὰ μαγείας, τοὺς ἡρειπωμένους τοίχους τοῦ βασιλικοῦ παλατιοῦ, καὶ κατεσκεύασαν διὰ τὰς ἡγεμονίδας ὠραιότατον διαμέρισμα. Εὐρίσκονται ὁμοῦ καὶ αἱ τρεῖς, ὁμιλοῦσκι μετὰ τῶν κυριῶν τῆς τιμῆς, πλήρεις ἐναγωνίου ἀνυπομονησίας, διότι σήμερον ἀκριβῶς ὁ σωτὴρ των, ὁ ἄγνωστος νεαρὸς κύριος, ἀναρρώσκει ἐπὶ τέλους, θὰ ἔλθῃ, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ βασιλέως, νὰ ἐκλέξῃ ἢν τινα θέλει ἐκ τῶν τριῶν ἡγεμονίδων ὡς σύζυγον.

— Πόσον εἶνε ὠραῖος! λέγει ἡ μία.

— Ὡ! λέγουσιν αἱ δύο ἄλλαι σταυροῦσαι τὰς χεῖρας μετὰ θαυμασμοῦ.

— Ἄχ! στεναζοῦσι κρύφα αἱ κυρίαί τῆς τιμῆς.

— Διατί στεναζετε; ἐρωτᾷ μία τῶν βασιλοπαίδων. Μήπως εἰσθε ζηλότυποι, κυρίαί μου; Αὐτὸ εἶνε πολὺ κακόν!

Καὶ αἱ ἡγεμονίδες γελοῖσιν.

Ἄλλ' αἱ κυρίαί τῆς τιμῆς δὲν γελοῖσιν. Στεναζοῦσιν ἀκόμη, καὶ μία ἐξ αὐτῶν διηγείται:

— Φεῦ! ὁ ὠραῖος ἄγνωστος κύριος, πληγείς ὑπὸ τῆς πυρκαϊστοῦ δοχοῦ, ἦτις τὸν ἀνέτρεψε, φαίνεται ὅτι ἠλλοιώθη ἐντελῶς· εἶνε χωλός, κκκυρτωμένος, ἔχει τὸ πρόσωπον πλήρες οὐλῶν, ὁ ὀφθαλμὸς του ἐξωρῦχθη, ἡ κόμη του ἔπεσεν, οἱ ὀδόντες του ἐθραύσθησαν, ἡ σιαγὼν του ἐξηθρῶθη—φρικώδης εἰς θέαν!

— Ὡ! λέγουσιν αἱ δύο μεγαλειότεραι βασιλόπαιδες, καλύπτουσαι τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ τῶν χειρῶν, ὅποια φοίχη!

Ἄλλ' ἡ νεωτέρα τῶν τριῶν ἐγείρεται, ἐξέρχεται καὶ τρέχει εἰς τὸ δωμάτιόν της, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐγκλείεται. Τοποθετεῖται ἐνώπιον κατόπτρου, κρατοῦσα μικρὰν χρυσὴν ψαλλίδα καὶ παρατηρεῖ ἐπὶ μακρὸν τοὺς ὠραίους μεγάλους μέλανας αὐτῆς ὀφθαλμοὺς, τὸ μόνον τοῦ προσώπου της θέλητρον.

— Ἄ! λέγει χαμηλοφώνως· δι' ἐμὲ θὰ εἶνε πάντοτε ὅπως τὸν εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ πρῶτον, ἰδανικῶς ὠραῖος.

Καὶ κρᾶκ, κρᾶκ, διὰ δύο μικρῶν ταχέων πληγμάτων, ἡ μικρὰ βασιλόπαις μετὴν μικρὰν χρυσὴν ψαλλίδα ἐξώρυξε τοὺς ὠραίους μεγάλους μέλανας ὀφθαλμοὺς της· ἡ μικρὰ βασιλόπαις εἶνε τυφλή. Εἴτις σπεύδει νὰ κκθήσῃ πάλιν μετὰ τῶν ἀδελφῶν της μετὴν κεφαλὴν κκκλιμένην, καὶ αἱ τρεῖς πλήρεις ἀγωνίας περιμένουσιν.

Κάτω αἱ σάλπιγγες ἤχουσι. Καὶ μέγας θόρυβος γίνεται. Ἴδου αὐτὸς! Εἰσέρχεται, καὶ εἶνε τῷ ὄντι ὡς περιέγραψαν αὐτὸν αἱ κυρίαί τῆς τιμῆς, παραμορφωμένος, φρικώδης εἰς θέαν. Βαίνει κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν πρωτότοκον βασιλόπαιδα:

— Ἡγεμονίς, εἶπε, θέλετε νὰ τηρήσῃτε τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ βασιλέως πατρός σας; Θέλετε νὰ μὲ ὑπανδρευθῆτε!

Ἡ βασιλόπαις τὸν παρατηρεῖ, καὶ πάραυτα, ἀκουσίως της, νεύει ὄρι διὰ τῆς κεφαλῆς καὶ ἀφανίζεται· εἶνε πολὺ ἄσχημος!

Ἡ δευτέρα βασιλόπαις, χωρὶς νὰ τον εἶδῃ, τὸν ἀπῶθει διὰ χειρονομίας ἀποστρέφουσα τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐκεῖνος προχωρεῖ ἐπὶ τέλους πρὸς τὴν μικρὰν τυφλὴν βασιλόπαιδα, ἣτις μαντεύουσα τὴν κκρουσίαν του, ἐγείρει πρὸς αὐτὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς της, ὠραίους πάντοτε, ἀλλ' ἄνευ βλέμματος.

— Θέλετε νὰ γίνητε σύζυγός μου; τῆ λέγει λαμβάνων τὴν χεῖρά της.

Ἀποκρίνεται χαμηλοφώνως καί, ἀλλὰ τόσον ὀλοφύχως, ὥστε ὁ νέος ἄγνωστος τὴν βλέπει ἐκπληκτος.

— Δὲν σὰς προξενῶ λοιπὸν φόβον; λέγει. Δὲν σὰς φαίνομαι πολὺ ἄσχημος;

— Ὅχι, λέγει ἐκείνη, ὄχι, ὄχι, δι' ἐμὲ θὰ εἰσθε πάντοτε ὁ μεγαλειότερος, ὁ ὠραιότερος τῶν ἀνθρώπων.

Καὶ ἡ μικρὰ της χεῖρ τρέμει ἐξ ἔρωτος ἐν τῇ τοῦ σωτῆρός της.

— Αὐτὸς τότε ἐκρήγνυται εἰς γέλωτα.

— Ἐχετε δίκαιον, λέγει.

Καὶ πάραυτα ἀποσπᾷ τὸ προσωπεῖον τὸ ὁποῖον τῷ μετέβαλε τὴν ὄψιν, ἐκκνορθοῖ τὸ ἀνάστημά του καὶ ἐπιφάνεται εἰς τοὺς ἐκθάμβους ὀφθαλμοὺς τῶν δύο μεγαλειτέρων βασιλοπαίδων, ὁποῖος ἦτο κατὰ τὴν φοβερὰν νύκτα της πυρκαϊῆς.

— Βλέπετε, λέγει εἰς τὴν μέλλουσαν σύζυγόν του, ὅτι δὲν θὰ ἔχετε πολὺ ἄσχημον σύζυγον μ' ὅλα ταῦτα. Ἡθέλησα νὰ δοκιμάσω τὰς καρδίας σας. Παραμορφώθη ἐπίτηδες, ἀλλ' εἶμαι ὁποῖος μ' ἐδημιούργησεν ὁ Θεός, ὠραῖος ἐὰν μ' ἔκαμεν ὠραῖον, ὅπως μοι τὸ λέγουσι πάντοτε.

Ἄλλ' ἡ μικρὰ βασιλόπαις ἔκλινε πρὸς τὸ οὖς του.

— Φεῦ! εἶπε· συγχωρήσατέ μοι τὴν ἐγωῖστικὴν ἐπιθυμίαν· ἀλλὰ θὰ προετίμων νὰ εἰσθε ὠραῖος δι' ἐμὲ μόνην, διότι παραμένετε ἐν τῇ καρδίᾳ μου, ὁποῖος σὰς εἶδον ὅταν μ' ἐσώσατε. Δὲν ἠθέλησα νὰ σὰς εἶδω ὀλιγώτερον ὠραῖον, καὶ . . .

— Καί; εἶπεν ἐκεῖνος ἐναγωνίως, προαισθανόμενος δυστύχημα.

— Καί . . . συνεπλήρωσεν ἡ κόρη, εἶμαι τυφλή.

— Ὡ! πόσον μὲ ἡγάπησες! εἶπεν ὁ ἄγνωστος.

Καὶ ἐπὶ τῶν ὠραίων ἀλλ' ἡμαυρωμένων ὀφθαλμῶν τῆς βασιλόπαιδος ἀποθέτει τὰ χεῖλη ἐν μακρῷ, μακρῷ φιλήματι, τὸ ὁποῖον φαίνεται διακωνιζόμενον. Καὶ πάραυτα ἡ μικρὰ τυφλή ἀπομακρύνεται ὀλίγον, ἐγείρει τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ ἀναπέμπει κραυγὴν χαρᾶς.

— Ἄ! βλέπω!

Καὶ ἐνώπιόν της τῷ ὄντι, βλέπει θελητικὸν πρίγκηπα, τὸν στερεῦτοπον μάγον πρίγκηπα ὅλων τῶν φανταστικῶν διηγημάτων, προσειδιῶντα καὶ ἐκτεινόντα αὐτῇ τὰς χεῖρας, ἀκτινοβολοῦντα ἐξ ἔρωτος καὶ δόξης ὑπὸ τὰ ἐνδύματά του τὰ ὑφασμένα ἐκ φωτός καὶ χρυσοῦ.

Ἡ μικρὰ τυφλή βασιλόπαις δὲν εἶνε τυφλή καὶ τὸ θαῦμα τοῦτο ἔκαμεν ὁ θελητικὸς πρίγκηψ, ἂν ὄχι ὁ ἔρωτος μόνος, — διότι μήπως ὁ ἔρωτος πρὸ πάντων δὲν ἐπιτελεῖ θαύματα;

ΓΡ. Δ. Ε.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ *Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα*, κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ὑπολογιζομένης τῆς ἐτησίας συνδρομῆς εἰς 104 φύλλα.

Ἐν τῷ γραφεῖῳ ἡμῶν πωλοῦνται διάφορα

ΝΕΩΤΑΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Ἑλληνικὰ καὶ Γαλλικὰ.

Τόμοι «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν Α', Β' καὶ Γ' δεδεμένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα πωλοῦνται ἐν τῷ γραφεῖῳ ἡμῶν.

Ἐπίσης φύλλα τῶν *Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων* τοῦ Α' καὶ Β' τόμου πρὸς λεπτά 20 ἕκαστον, καὶ τοῦ Γ' πρὸς λεπτά 10.

Τὰ ἐσχάτως ἐκδοθέντα τρία τεύχη τοῦ

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΥ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ

τοῦ **A. Lutaud**

προπονηθέντος συμφώνως τῇ Ἑλλ. Νομοθεσίᾳ ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ Ἑθν. Πανεπιστημίῳ ὀφηγητοῦ τῆς Ἱατροδικαστικῆς κ. **A. Δ. Καλλιθεῶ**, πωλοῦνται ἐν τῷ γραφεῖῳ ἡμῶν ἀντὶ **λεπτῶν 50** ἕκαστον, ταῖς ἐπαρχίαις δὲ καὶ τῷ ἔξωτερικῷ ἀποστέλλονται ἀντὶ **λ. 60**.

ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΑΝΘΩΝ

Ὁ Α' καὶ Β' τόμος τοῦ ἀρίστου ποιητικοῦ περιόδικου τῆς Ζακύνθου, πωλοῦνται ἐν τῷ Γραφεῖῳ ἡμῶν ἀντὶ ὄρ. 8. Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἔξωτερικῷ ἀποστέλλονται ἀντὶ ὄρ. 9.

ΕΞΕΔΟΘΗ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

εἰς ἴσιον τεύχος ἐκ σελίδων 400

Σακελλαρίου Βιβλιοθήκη τοῦ Λαοῦ: *Βηλαρᾶ Ποιήματα*. — Τιμᾶται λεπτῶν 50, εἰς τὰς Ἐπαρχίας καὶ τῷ ἔξωτερικῷ ἀποστέλλεται ἀντὶ λεπ. 60.

ΩΡΑΙΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΟΣ δι' ἐξώφυλλα κλ. πωλεῖται ἐν τῷ γραφεῖῳ τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».

ΣΥΛΛΟΓΗ πλουσία στοιχείων καὶ κοσμημάτων διὰ

ΜΕΓΑΛΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

ἐκδομένη ἐσχάτως εἰς τὸ τυπογραφεῖον τῆς **Κορίνθης**, ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.

ΜΕΛΑΝΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΓΓΛΙΚΗ εἰς τενεκέδες ἐκ μιᾶς ὀκάς καὶ 70 δραμίων πωλεῖται ἀντὶ **ὄρ. 4, 25**, ἐν τῷ γραφεῖῳ τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων».